

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/249/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3611205932
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:3611205932.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušník s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: W. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., J. K. 2, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 2.465,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25. 06. 2012 č. k. 5C/177/2012-53, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 261,31 eura Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 2.465,55 eura s príslušenstvom pre späťvzatie jeho návrhu, učené písomným podaním zo dňa 18. 06. 2012. S poukazom na ust. § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok vo výške 140,87 eura, krátený o 6,63 eura cestou príslušného daňového úradu. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. S poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP dôvodil, že odporcovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, a preto mu náhradu trov konania nepriznal. Rovnako tak náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, nakoľko u neho vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ust. § 150 ods. 1 OSP. Nemal totiž za to, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012 a v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03. Záverom zdôraznil, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je nehospodárne.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia povinnosti navrhovateľovi zaplatiť mu trovy konania, prípadne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď mu nepriznal náhradu trov konania. Uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa neobsahuje také dôvody, pre ktoré by mohla byť aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP správna. Argumentáciu súdu prvého stupňa označil

za svojvoľnú a tendenčnú. Konštatoval, že v konaní si uplatňuje trovy iba za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie. Mal za to, že aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP by bola možná len v prípade, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Nárok navrhovateľa nebol uplatňovaný dôvodne, resp. bol premlčaný podľa ust. Občianskeho zákonníka, a preto späťvzatím návrhu navrhovateľ zaviniel zastavenie konania v intenciách ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Uviedol, že dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, a teda odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý mu nebola priznaná náhrada trov konania. Vychádzajúc z ust. § 93 ods. 2-4 OSP a § 3 ods. 4, 5 a § 25 zákona o ochrane spotrebiteľa mal za to, že výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť je v rozpore so zákonom SR a tiež predpisom EÚ, keďže pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov. Poukázal, že navrhovateľ je tiež zastúpený advokátom, pričom súdy mu právo na náhradu trov konania priznávajú. Vytkol súdu prvého stupňa, že svojim postupom a nepriznaním náhrady poprel rovnosť podmienok v danom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka, čím mu znemožnil reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom a zároveň odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. Svoj záver argumentačne podporil i viacerými rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Banskej Bystrici a rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09. V prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenských (Súdny dvor Európskej únie) o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie- vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci- ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Opierajúc sa o ust. § 93 ods. 1, 2, § 137, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1, 2 OSP mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených vedľajším účastníkom na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom združenie disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Podľa jeho názoru, ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, t. j. splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporoch, do ktorých hromadne vstupuje, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie totiž vytvára dojem účelovosti. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/58/2012, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, sp. zn. 3Co/259/2011. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka označil za nadbytočné, účelové a nevhodné, nakoľko samotné združenie sa prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012, sp. zn. 16Co/100/2012 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012, sp. zn. 13Co/35/2012. Návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie považoval za nedôvodný, keďže Súdny dvor Európskej únie nemôže vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom Európskej únie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska.

V prejednávanej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 2.465,55 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 2.131,60 eura od 13. 04. 2007 do zaplata, poplatku za súdne konanie a náhrady trov konania vo výške 391,17 eura. Svojho nároku sa domáhal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 12. 04. 2007 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava a navrhovateľom. Postupca postúpil na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi, ktorá vznikla z titulu uzatvorenej zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, uzatvorenej právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 14. 06. 2005. V priebehu konania dňa 10. 05. 2012 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, ktorý zároveň vzniesol námietku premičania návrhom uplatneného nároku. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08. 06. 2012 sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu na začatie konania a uplatnil si trovy konania vo výške 356,93 eura. Následne navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22. 06. 2012 oznámil, že svoj návrh na začatie konania berie v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Zároveň poukázal, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a preto navrhol, aby súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle ust. § 150 OSP. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené navrhovateľom, a preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania je daný dôvod pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 OSP a priznanie náhrady trov konania druhej strane, t. j. odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi. Odporcovi však v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, a preto súd prvého stupňa správne rozhodol, keď odporcovi trovy konania nepriznal.

Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka na strane odporcu odvolací súd zdôrazňuje, že ust. § 93 ods. 4 OSP ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Znamená to, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len za predpokladu, keď právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval. V danom prípade vedľajším účastníkom je združenie na ochranu spotrebiteľa, ktorého cieľom je presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a ktorý do konania vstúpil v intenciách ust. § 93 ods. 2, 3 OSP z vlastného podnetu. Samotná okolnosť, či sa dá v konaní vedľajší účastník zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka. V tomto smere je významné ust. § 24 a nasl. OSP, umožňujúce každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí, pričom takýmto zástupcom môže byť i advokát. Účastník konania má tak právo zvoliť si právneho zástupcu v občianskoprávnom konaní v zmysle zákonom ustanovených možností. Rovnako tak článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nevylučuje, aby združenie na ochranu spotrebiteľa bolo zastúpené advokátom. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je potrebné posudzovať individuálne v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci hájil záujmy účastníka, na strane ktorého vystupuje, pričom medzi trovy konania podľa § 137

OSP nepochybne patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v prvostupňovom konaní pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktorých spôsob určenia a výšku upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška). Trovy právneho zastúpenia boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 07. 06. 2012) podľa § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky pri hodnote sporu 2.465,55 eura po 101,25 eura (§ 10 ods. 1 cit. vyhlášky) a náhradou hotových výdavkov 2 x 7,63 eura (§ 15 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky). Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky sa úhrn jeho odmeny a náhrad zvyšuje o sumu 43,55 eura, predstavujúcu 20 % daň z pridanej hodnoty. Trovy právneho zástupcu vedľajšieho účastníka takto predstavujú sumu 261,31 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil spôsobom uvedeným v enunciiate jeho rozhodnutia postupom podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a vedľajší účastník na strane odporcu v tomto smere návrh v odvolacom konaní nepodal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.